

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010517
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8419010517.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.01.2020 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného T. F. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/104/2019 zo dňa 07.11.2019 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému T. F. - nar. XX.XX.XXXX v T., bytom T. Q. XXX/X,
N., t. č. v ÚVV T. od 01.06.2019,

u k l a d á

podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. k/, l/, § 37 písm. h/, m/ a § 41 ods. 1 Tr. zákona ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho pre účely uloženého trestu z a r a d z u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/104/2019 zo dňa 07.11.2019 bol obžalovaný T. F. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 1. 6. 2019 v čase okolo 16.30 hod. , na ulici Baštovej v meste Kežmarok pri miestnej práčovni, po predchádzajúcej hádke so svojou priateľkou R. N., pribehol k poškodenému Y. E. L. so slovami „mám tu niekoho zmlátiť“ a napadol ho tým spôsobom, že ho chytil za ľavú ruku a pravou rukou ho udrel päťou jedenkrát do oblasti tváre, štyrikrát do oblasti zadnej časti hlavy a jedenkrát ho kopol do ľavého ramena, v útoku prestal až keď ho prítomní príbuzní poškodeného odtlačali, čím týmto svojim konaním spôsobil poškodenému Y. E. L. pomliaždenie hlavy a vyklbenie ľavého ramena, pričom sa jedná o ľahké poranenia s dobou liečenia 4 týždne,

za čo mu bol podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. k/, l/, § 37 písm. m/, h/, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu dňa 21.11.2019 proti výroku o treste, pretože uložený trest považuje za nespravodlivý a neprimerane vysoký. Ku skutkom sa priznal a svoje protiprávne konanie úprimne niekoľkokrát oľutoval. Skutky spáchal v štádiu opilosti a ani sám nevedel pri výsluchu uviesť, prečo tak konal. Po spáchaní trestného činu ostal na mieste a čakal na políciu. Trestným činom bolo poškodenému spôsobené ľahké poranenie s dobou liečenia 3 týždne, pričom počas tejto doby chodil poškodený riadne do práce, vo svojej bežnej činnosti bol mierne obmedzovaný. Po vyčíslení škody túto uhradil poškodenému a viackrát sa úprimne ospravedlnil a žiadal ho o odpustenie. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. poriadku, že je vinný a že ľutuje svoje konanie. Pred spáchaním trestného činu absolvoval psychologické sedenia v rámci určeného probačného dohľadu, na ktorých sa pravidelne zúčastňoval. Má priaznivé hodnotenia. Po prepustení z výkonu trestu sa chce zamestnať, oženiť a založiť si rodinu a viesť riadny život. Okrem toho poukázal na to, že pri ukladaní trestu mu boli priznané dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k/, l/ Tr. zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa

§ 37 písm. h/, m/ Tr. zákona. Súd neprihliadal na účel trestu uvedený § 34 ods. 1 Tr. zákona, pretože nezohľadnil okolnosti prípadu a hlavným argumentom pre uloženie trestu bola práve jeho minulosť a jeho predchádzajúce psychické problémy (spôsobené výkonom predchádzajúceho trestu). Osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach s ohľadom aj na následky trestného činu, pričom uložený trest považuje v zrejmom nepomere k závažnosti trestného činu. Má za to, že na jeho nápravu postačuje aj trest kratšieho trvania. Uloženie trestu v hornej polovici trestnej sadzby vzhľadom ku skutočnosti, že následkom trestného činu bolo ľahké poranenie poškodeného a s podstatným ohľadom na jeho minulosť (t. j. rozhodnou skutočnosťou pri ukladaní výšky trestu je práve jeho minulosť) považuje za v rozpore s § 2 ods. 8 Tr. poriadku. Zároveň je uvedeným postupom porušený článok 50 ods. 5 a 6 Ústavy SR a článok 40 listiny základných práv a slobôd, kde sa pri ukladaní trestu posudzuje trestnosť činu ako takého a nie osoba páchatel'a podľa toho či v minulosti spáchala trestný čin. Pokiaľ súd postupuje vyššie uvedeným spôsobom nastáva diskriminácia osoby obžalovaného porušením čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a tiež článku 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a tiež článku 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach a to i v dôsledku toho, že pokiaľ sa i v minulosti dopustil trestného činu týmto sa ocitá v inom postavení pred zákonom, preto sa na neho hľadí inak, než na páchatel'a predtým netrestaného a je týmto spôsobom diskriminovaný uložením prísnejšieho trestu za čin, ktorý má rovnakú trestnosť podľa zákona. Trestný zákon sleduje v rámci ukladania trestu aj prevenciu proti trestnej činnosti, avšak táto prevencia je prirodzenou súčasťou každého uloženého trestu v rámci stanovenej trestnosti činu. Pri ukladaní trestu osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach už hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania v spojitosti so spáchaným trestným činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu, okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy /rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/68/2014). Ukladanie trestu (neprimerane vysokého) iba z preventívnych dôvodov je neprípustné. V rámci posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu, ako aj jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Vzhľadom na vyššie uvedené uložený trest nepovažuje za správny a spravodlivý ani zohľadňujúci základné zásady ukladania trestov ako aj individuálnu a generálnu prevenciu a považuje ho za neprimeraný, pretože je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom obžalovaného. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie je dôvodné.

V rámci prieskumného konania sa odvolací súd zamerlal v prvom rade na posúdenie procesného postupu konajúceho súdu, aby tak výrok o vine a naň nadväzujúce výroky o treste a o ochrannom opatrení

mali svoj zákonný podklad. Zistil pritom, že obžalovaný v konaní pred súdom mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu obžalobou za vinu, mal možnosť navrhnovať vykonanie dôkazov a vyjadrovať sa k nim, tiež mal možnosť predniesť záverečnú reč a posledné slovo a v rámci nich mohol predložiť argumenty k uloženiu miernejšieho trestu. Právo na obhajobu bolo dodržané, pričom obžalovaný mal obhajcu, ktorý mu reálne poskytoval obhajobu.

V rámci svojho výsluchu obžalovaný T. F. vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, ktoré po predpísanom postupe bolo prijaté, a preto vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd iba v stručnosti uvádza, že skutkové tvrdenia zodpovedajú právnomu posúdeniu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Vzhľadom na obmedzený rozsah odvolania iba proti výroku o treste, odvolací súd konštatuje, že konajúci súd vo vzťahu k tomuto výroku a k výroku o ochrannom opatrení vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom a preto pri rozhodovaní o tieto dôkazy mohol opierať svoje skutkové zistenia. Z nich vo vzťahu k výroku o treste vyvodil, že obžalovaný spáchal trestné činy výtržníctva a ublíženia na zdraví v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za trestný čin vraždy vo výmere 15 rokov justičnými orgánmi Slovenska, ktorý rozsudok bol uznaný na území Slovenskej republiky za účelom jeho výkonu a to rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Ntc/8/2008 zo dňa 18.03.2008. Okrem toho konajúci súd uzavrel, že obžalovanému poľahčovalo to, že sa k trestnému činu priznal a oľutoval ho, čo zodpovedá poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona a že nahradil škodu, čo je v súlade s priznaním poľahčujúcej okolnosti ustanovenej v § 36 písm. k/ Tr. zákona. Obžalovanému priťažovalo to, že spáchal viac trestných činov, a že už bol pred spáchaním skutku odsúdený za iný trestný čin, čo zodpovedá ustanoveniam § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona.

S priznaním poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu, keďže majú svoj základ v skutočnostiach zistených počas trestného stíhania. Ostatne obžalovaný ich ani nenamietal.

Obžalovaný namietal predovšetkým výmeru trestu odňatia slobody, ktorú považuje za neprimeranú a to s poukazaním na jeho osobu, keďže sa prihliadalo na jeho predchádzajúce odsúdenie.

Všeobecným účelom trestu je udržať spoločenský poriadok, čo v sebe zahŕňa celú radu hľadísk, prostredníctvom ktorých sa všeobecný účel trestu dosahuje. Ide predovšetkým o spolupôsobiaci faktory, ktoré v konečnom dôsledku naplňujú účel trestu a tými sú zabrániť páchatelovi trestného činu v ďalšom páchaní trestnej činnosti a napraviť ho, aby viedol v budúcnosti riadny život, čím sa poskytuje ochrana aj vo sfére verejnej, ak sa ukladaním trestov preventívne pôsobí na osoby, ktoré majú sklon páchať protiprávnu činnosť. Zároveň sa posilňuje existencia záväzných spoločenských noriem a poškodený trestným činom sa uisťuje, že na ňom spáchaný zločin sa odsudzuje v spoločnosti a tým ho ochraňuje, pričom náhrada škody aspoň čiastočne napravnúje zločinom dotknuté práva poškodeného. To je prezentované v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Každé jedno ukládanie trestu páchatelovi trestného činu je individualizované, pretože súd prihliada na závažnosť spáchaného trestného činu z hľadiska spôsobu jeho vykonania a privedených následkov činom, na zavinenie a pohnútku berúc do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, a súčasne na hodnotenie osoby páchatela nielen z pohľadu, či druh a výmera trestu budú trestom primeraným trestnému činu, ale tiež z pohľadu, či uložený trest bude pôsobiť na nápravu páchatela.

Vychádzajúc práve z kritérií stanovených pre individualizáciu trestu, ktoré tvoria jeden komplex, odvolací súd uzatvára, že za diskrimináciu v zmysle § 12 ods. 1, 2 Ústavy SR nemožno považovať priznanie niektorej priťažujúcej okolnosti vymedzenej v § 37 Tr. zákona, medzi ktoré patrí aj recidíva páchatela uvedená pod písm. m/, pretože ide o súhrn právne významných skutočností, ktoré možno vo všeobecnosti použiť pri ukladaní trestu ktoréhokoľvek páchatela ak nejde o trest za trestný čin, ktorého zákonnými znakmi sú aj tieto priťažujúce okolnosti. Samotná skutočnosť, že zákonná úprava „znevýhodňuje alebo zvýhodňuje“ pri ukladaní trestu určitú skupinu osôb nemôže byť len z toho dôvodu označená za takú, ktorá porušuje princíp rovnosti. Zákonodarca aj pri precizovaní zásad pri ukladaní trestu totiž zvažuje, či je dôvod na takéto nezvýhodnenie alebo zvýhodnenie. Limitmi pri stanovení celého

systému trestných sankcií sú predovšetkým zákaz mučenia a neľudského ponižujúceho zaobchádzania alebo trestov a požiadavka primeranosti trestu, pri ktorej sa uplatňuje princíp proporcionality medzi verejným záujmom a garanciami základných práv jednotlivca. Preto nemožno považovať recidívu páchatel'a za nelegitímny dôvod sprísnenia trestu a diskrimináciu.

S poukázaním na tieto všeobecné úvahy odvolací súd preto vyhodnotil priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona za zákonu zodpovedajúce. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti, že aj keď bol obžalovaný T. F. uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy justičnými orgánmi cudzieho štátu, tento rozsudok bol uznaný na území SR už vyššie spomenutým rozsudkom tohto súdu sp. zn. 2Ntc/8/2008 zo dňa 18.03.2008. V dôsledku toho potom v zmysle § 519 ods. 1 Tr. poriadku má uznaný rozsudok rovnaké účinky ako rozsudok slovenského súdu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného v rámci ukladania trestu ako aj možností jeho nápravy bolo východiskom aj toto spomenuté odsúdenie obžalovaného, na základe ktorého vykonával uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov na území Slovenskej republiky, z výkonu ktorého bol uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 5Ntc/7/2008 zo dňa 16.05.2018 podmienčne prepustený s určením skúšobnej doby 5 rokov za súčasného nariadenia probačného dohľadu na 2 roky a povinnosťou podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Ak obžalovaný bol podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody 16.05.2018 a prerokovaný skutok spáchal dňa 01.06.2019, t. j. v relatívnej krátkej dobe po podmienčnom prepustení po výkone trestu odňatia slobody takmer 13 rokov, tak je nutné konštatovať, že aj napriek tomuto dlhodobému výkonu trestu odňatia slobody zrejme nedošlo k očakávanej náprave obžalovaného. Toto zistenie opodstatňovalo uloženie trestu odňatia slobody s obmedzením osobnej slobody obžalovaného.

Napokon odvolací súd preskúmaval aj výmeru trestu odňatia slobody, ktorá bola obžalovanému uložená pri strednej trestnej sadzbe. Konajúci súd totiž ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov. Pri rovnováhe poľahčujúcich a príťažujúcich okolností sa trestná sadzba nemenila a teda stred trestnej sadzby je 21 mesiacov.

Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov považoval odvolací súd za neprimeraný predovšetkým so zreteľom na závažnosť konania obžalovaného. Je síce faktom, že obžalovaný bez dôvodu napadol poškodeného a spôsobil mu ľahké poranenia vyžadujúce si liečenie po dobu 4 týždňov, na druhej strane však bolo potrebné vziať do úvahy, že obžalovaný sa vzdal verejného prerokovania svojej trestnej veci, keď vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, čím výrazne znížil náklady trestného konania, svoje konanie oľutoval a poškodenému sa ospravedlnil. Dôležitým je aj fakt, že obžalovaný uhradil škodu nielen poškodenému Y. E. L., ale aj zdravotnej poisťovni, ktorá hradila liečbu poškodeného.

Ak primeranosť trestu vychádza z princípu proporcionality medzi verejným záujmom a garanciami základných práv jednotlivca, potom druhé zlyhanie obžalovaného nemôže byť potrestané podstatne prísnejšie ako v prípadoch obdobných, keď páchatel' sa opätovne dopustí úmyselného trestného činu. Odvolací súd nepodceňuje závažnosť trestného činu vraždy, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným justičnými orgánmi cudzieho štátu, avšak na závažnosť tohto trestného činu bolo prihliadané pri ukladaní trestu zaň. Odvolací súd vzal na zreteľ aj skutočnosť, že aj v prerokovanom prípade sa obžalovaný dopustil protiprávneho konania, objektom ktorého bolo zdravie iného, a súčasne že išlo o násilný trestný čin.

Všetky tieto okolnosti prípadu ako aj pomery na strane obžalovaného boli hodnotené vo vzájomných súvislostiach so záverom, že v posudzovanom prípade postačujúcim na zabezpečenie účelu trestu bude aj trest odňatia slobody kratšieho trvania a to vo výmere 15 mesiacov. Tento záver potom bol podkladom zrušenia napadnutého výroku o treste podľa

§ 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku. Keďže odvolací súd mal k dispozícii správne zistený skutkový stav konajúcim súdom, na podklade neho podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol o uložení miernejšieho trestu odňatia slobody obžalovanému a to vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol totiž v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu

vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, čím boli splnené podmienky pre určenie spôsobu výkonu trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovaného. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.